

Llosses: Cultura X Natura

Aquesta exposició, «Llosses del món», és fruit de tota una vida de viatges i treballs de camp del seu autor, el Professor i Investigador Martí Boada i Juncà, pare del grup de recerca «Conservació, Biodiversitat i Canvi Global». Martí Boada, a través de col·laboracions varies i el teixit d'estretes relacions durant més d'una dècada entre els seus membres i el Laboratori d'Etno-Ecologia / Laboratori d'Anàlisi de Sistemes Sociològics en la Globalització, tots dos de l'Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals de la UAB, així com d'aquests dos grups amb el Departament d'Antropologia Social i Cultural i especialment amb el seu grup AHCISP (Antropologia i Història de les Identitats Socials i Polítiques), treballen per l'enteniment de les tan diverses i multidireccionals relacions entre medi ambient i éssers humans.

Aquesta, una exposició de llosses del món que podria ser considerada com una mostra de curiositats pren, no obstant, en aquest context un caràcter enormement eco-antropològic, doncs són les llosses que utilitzem per alimentar-nos, precisament un punt privilegiat on s'entrecreuen de manera única naturalesa i cultura. Perquè és en els plats que mengem i les formes que utilitzem per a fer-ho on també s'hi reflecteix el medi ambient del què ens nodrim, la cultura que el processa segons les seves pròpies formes particulars i les infinites relacions entre ambdós, éssers humans i medi ambient. Així doncs, aquesta exposició pretén, a més d'aportar-nos una idea d'aquesta diversitat biocultural i ajudar-nos a seguir coneixent-la i valorant-la cada vegada més, també animar-nos a explorar des de noves maneres, aquesta estreta relació que sempre vincula fins a en el més íntim naturalesa i cultura.

Martí Boada interpreta l'art com un nou mètode per aconseguir acostar la ciència a la societat. Així doncs, partint d'aquesta premissa, les seves exposicions són pensades des de dos punts de vista: l'artístic i el científic.

En aquesta exposició, Martí Boada pretén reflectir com un objecte universal d'ús quotidià pot variar en funció del seu lloc d'origen. Així doncs, en aquesta exposició podem apreciar una petita mostra de culleres procedents de diferents zones del món, on s'han realitzat estudis del medi i com les persones es relacionen amb aquest: Des de Catalunya i Espanya fins a Indonèsia, passant pel Marroc, Portugal, Polònia, Finlàndia, Mèxic, Brasil, Tanzània i Sud-àfrica, entre moltes altres. Aquestes llosses varien en la seva grandària, forma, decoració i tipologia de fusta.

Martí Boada en aquest cas interpreta l'art popular com una clara expressió de la relació mútua que sempre hi ha hagut entre naturalesa i cultura; dos elements que amb freqüència són tractats des d'un enfocament dual.

En el cas de les llosses, l'autor convida a fer una reflexió a l'entorn d'un dels objectes més arcaics i originals. Un invent vinculat a la humanitat des dels seus orígens. Un objecte amb unes morfologies similars, malgrat les procedències geogràfiques i temporals diferents. Sense contacte cultural, sorgeix un objecte igual o similar. Una de les variables que diferencien a les diferents culleres de manera més notòria és la tipologia de fusta, sempre amb unes característiques específiques a cada context geogràfic, realitzades amb un material llenyós determinat procedent de l'entorn natural de la cultura que les ha realitzat. Cada peça és una expressió i un continu entre els éssers humans y el medi forestal del lloc. La confecció d'aquestes peces majoritàriament ha estat realitzada pels pastors, que complementaven l'activitat de seguiment del bestiar amb la producció d'aquest material. Finalment, hi ha una estètica, senzilla, que a vegades s'acompanya d'elegància elemental, sempre expressió d'un híbrid etno-ecològic, entre natura i cultura.

Dr. Martí Boada i Dr. Pablo Domínguez